

מ"ת 11089/11/16 - מדינת ישראל נגד אלכס אמירא

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 11089-11-16 מדינת ישראל נ' אמירא
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת ענת יהב-שופטת
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבה	אלכס אמירא

החלטה

כנגד המשיבה הוגשה בקשה למעצר עד תם ההליכים, על פי סעיף 21 א' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו 1966, ובקשה לפסילה עד לתום ההליכים לפי סעיף 47 לפקודת התעבורה, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

ע"פ עובדות כתב האישום נתפסה המשיבה כשהיא נוהגת ביום 18.11.16 בסמוך לשעה 05:00 בבוקר, בעיר תל אביב ברחוב גבעת התחמושת, כאשר בבדיקת נשיפה אשר בוצעה לה נמצאה כמות של 375 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף. בחומר הראיות בתיק החקירה ובתגובתה, טענה כי שתתה "כוס שמפנייה" לפני כשעתיים וחצי, קודם שנתפסה.

ביום 22.11.16 שוחררה המשיבה למעצר בית מלא על פי החלטת בית המשפט השלום.

אין מחלוקת בין הצדדים באשר לקיומן של ראיות לכאורה, בשלב זה של הדיון בעניינה של המשיבה.

לפיכך, הנני קובעת כי קיימת עילת מעצר בעניינה.

ב"כ המשיבה טוענים אך ורק לגבי המסוכנות והאפשרות לשחרר את המשיבה ממעצר הבית בו היא נתונה ולהסתפק במעצר בית לילי, כאשר המבקשת טוענת למסוכנות חמורה, שלא ניתן לאינה בפחות מהתנאים בהם מצוייה.

באשר למסוכנות הנשקפת מן המשיבה, הרי שהיא נלמדת ממכלול הנסיבות, לרבות עברה והרשעותיה הקודמות בתעבודה.

המשיבה נוהג משנת 2006 לחובתה 9 הרשעות קודמות, כאשר שתי הרשעות הינן מאותו סוג ובסמיכות זמנים, בפברואר 2014 הורשעה בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, שם נגזר דינה בין היתר ל- 10 חודשי פסילה ומאסר על תנאי של 4 חודשים (בגין עבירה משנת 2012).

כמו כן, באוקטובר 2014 הורשעה בעביות של נהיגה בשכרות, גרימת תאונת דרכים ואי מסירת פרטים, ובגין כך נגזר דינה בין היתר, ל- 26 חודשי פסילה ו- 8 חודשי מאסר על תנאי.

מכאן, שרק לאחרונה נסתיימו ימי פסילתה של המשיבה וכבר חטאה, לכאורה באותן העבירות, בנוסף נראה כי המאסרים המותנים של 12 חודשים לא מנעו ממנה לשוב ולבצע את אותן העבירות.

אין ספק כי ממשיבה זו נשקפת מסוכנות גבוהה למשתמשי הדרך, שכן עברה התעבורתי מעיד כי לא הפנימה את ההתנהגות הנכונה והבטוחה בכביש והי ממשיכה ומסכנת אותם, כאשר רק לפני זמן קצר אף מסוכנות זו התממשה בגרימת תאונת דרכים שבמזל לא נסתיימה בתוצאות קשות.

המבקשת טוענת, כי לא ניתן ליתן אמון במשיבה זו שהינה חסרת כל שיקול דעת ואשר דבר לא הרתיעה מלשוב ולבצע את אותן העבירות, מיד עם סיום ימי פסילתה.

ב"כ של המשיבה טענו, בדבר נסיבות ביצוע העבירה, העובדה ששתתה מס' שעות קודם לכן, כי מבחני המאפיינים תקינים לחלוטין וכי המשיבה טעתה לחשוב שאיה נוהגת בשכרות.

כמו כן ובעיקר טענו, כי הלכה פסוקה היא, שכאשר אין כנגד הנהגה הרשעה בגין נהיגה בזמן פסילה, אזי מענה בדמות פסילתה עד לתום ההליכים של המשיבה, יש בה כדי לתת מענה למסוכנות הנשקפת ממנה, לחיזוק טענה זו אף הצביעו על תקופת הפסילה הארוכה אותה ריצתה- 36 חודשים במצטבר, כעובדה שיש בה להוכיח כי המשיבה ראוייה לאמונו של בית המשפט.

כאן יאמר כי כבר בדיון זה ובהליך מקביל בתיק, הסכימו ב"כ של המשיבה כי המשיבה תהא פסולה עד לתום ההליכים כנגדה ואכן ניתנה החלטה שכזו לפסילתה של המשיבה.

ב"כ המשיבה אף הגישו פסיקה לביסוס טענותיהם, ממנה עולה שאף שנהגים שנתפסו פעמיים ואף 3 פעמים נוהגים בשכרות, נסתפקו בתי המשפט בתנאי מעצר מגבילים בדמות מעצר בית לילי בצירוף פסילתם עד לתום ההליכים, והכל בהתאם לכך שלא הורשעו בעברם בעבירות של נהיגה בפסילה,

(מ"ת 3614-02-16 מד"י נ' רמזי אבו עביד והפסיקה המצויינת שם, עמ"ת 40080-08-15 רם חכמוב נ' מד"י, מ"ת 6597-08-16 מד"י נ' נסים זרקא, עמ"ת 20066-06-16 לגאס נ' מד"י).

בחנתי את הפסיקה וניתן לראות כי כאשר אין עבר פלילי כנגד המשיבים, ואף כאשר יש בעברם מס' הרשעות בשכרות, בתי משפט נוטים לצמצם את מעצרי הבית בו הם נתונים לצד פסילתם, והכל, כפי שציינתי לעיל בהעדר הרשעה בנהיגה בפסילה.

ואולם לא מצאתי צבר של נסיבות שיש בכל אחד המם משום מסוכנות וכולן ביחד שמשנה החמרה ומסוכנות, במקרה שלנו מדובר במקרה שלישל של שכרות בתוך 3 שנים, כאשר בפעם השנייה אך נצטרפה לעבירה גרימת תאונת דרכים, כמו כן, למשיבה 2 מאסרים מותנם כפי שציינתי, ובכל אלו ואף על פי תקופת הפסילה הארוכה ההתנהגות המיידית של המשיבה הייתה לשתות ולנהוג, בכל אלו יש כדי להעלות חשד בדבר בעייה אפשרית שיש בה כדילהעמיד בסכנה ולצמצם עד מאוד את האמון שניתן לתת במשיבה.

בעניין זה יש להפנות לעמ"ת **36931-01-16 מד"י נ' קרצ'טוביץ'** מיום 19.1.16, שם דובר במי אשר נהג בשכרות בפעם השלישית בתוך זמן קצר, כן היה תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה והגם ששם דובר אף במי שהיו בעברו הרשעות פליליות, הרי שבעניינו כפי שציינתי לעיל יש רכיבים מכבידים אחרים, מה גם ששם נעצר המשיב עד לקבלת תסקיר בעניינו וכאן המשיבה הינה במעצר בית.

לא נעלמו מעיני נסיבותיה האישיות- המשפחתיות של המשיבה, אשר הינה אלמנה המגדלת את ילדה בן ה-5 ולפי מסמך שהוצג לעיוני נתקבלה ללימודי עיצוב פנים.

לאור האמור לעיל, ועל מנת לאזן בין אינטרס הציבור מחד, ופגיעה מינימאלית במשיבה מאידך, שכן חזקת החפות עומדת לטובתה ואין במעצר משום מקדמה על העונש, נראה לי, כי יש לקבל תסקיר אשר יבחן את המשיבה, נסיבותיה ובעיקר ייתן תמונה בדבר האפשרות ליתן בה אמון ולשחרר אותה בתנאים שיש בהם כדי להפחית את הפגיעה בחירותה, כך שתהא נתונה במעצר בית לילי בלבד.

לאור כך, הנני מורה כי:

1. המשיבה תשאר במעצר בית מלא בכתובת גולדה מאיר 7, ראשל"צ ותהא נתונה לפיקוחה של

הגב' גלינה מפיודוב.

2. המשיבה תהא רשאית לצאת לחלון איוורור בן שתיים בכל יום ובין השעות,

08:00-09:00 ו- 16:00-17:00 בפיקוחה של הערבה שפרטיה לעיל.

3. המשיבה תהא פסולה מלנהוג על כל כלי רכב שהוא עד לתום ההליכים כנגדה.

עמוד 3

קובעת לקבלת תסקיר מעצר ליום 13.12.16 בשעה 10:00

המזכירות תעביר העתק מן ההחלטה וכתב האישום לשרות המבחן לצורך הכנת התסקיר בעניינה ,
עוד היום, ככל ההניתן.

זכות ערר כחוק

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשע"ז, 23 נובמבר 2016, בנוכחות
הצדדים.